

Запитайте анімаційний фільм

Анн Марі Фільо

Викладаю з кіно

Запитайте анімаційний фільм

автор Анн Марі Фільо

Показ анімаційного фільму повинен дозволити студентам зустрітися з твором, поставити під сумнів, сформулювати критичне судження, висловити свою думку, аргументована точка зору, обговорювати, порівнювати, ставити в перспективу, будувати зв'язки з іншими творами, іншими мистецтвами, інші засоби масової інформації, які вилучили той самий предмет. Це можливість учням набувати знань і формувати навички, які вони можуть перевірити в інший час.

Дощ і риба © Risa Kimpara

Дві звичайні, але різні модальності опитування

Коли класи запрошуються для вивчення об'єкта, яким би він не був, запропонований природою або вироблений штучним вивченням, як, наприклад, а тексту чи фільму можна застосувати два методи опитування.

- Набір ретельно організованих запитань, часто за ступенями складності, надається студентам, які відповідають на нього.
- Опитування не припиняється наперед, а будується відповідно до рефлексії учнів при відкритті ними досліджуваного об'єкта та реагувати; організація цих роздумів та їх розвиток дозволить обов'язково для досягнення цілей, поставлених для аналізу, для осягнення сенсу, які залишаються ідентичними в обох модальностях; інтерес цього другого підходу полягає у створенні умов для поступового засвоєння методу, автономії, в тому числі шляхом поступового усвідомлення людей студентів про існування інваріантів у своїх спостереженнях. Адаптація до їх віку та рівня залежить від учителя запропонувати студентам поміркувати над стратегіями, які вони впроваджують запитувати, аналізувати, розуміти, щоб вони могли їх критикувати, засвоювати, мати можливість привласнювати їх, повторно використовувати та розвивати.

Щоб проілюструвати цю думку, ми тепер уявімо, що студенти є запитали ознайомитися з фільмом Різи Кімпарі "Дощ і риба".

Підтримувати мету виховання іміджу

Показ анімаційного фільму є завжди є можливість запропонувати студентів зустріч з а праця, творчість художній, за підходом о художні уроки, а це незалежно від переслідуваної мети.

Тут доречно нагадати про навчальний підхід художній такий що вона є оформлені в різні публікації, доступні на Сайт Eduscol, в розділі присвячений цим вченням¹. Акцент робиться на якості очікуваних від цих зустрічей с художні твори. Вивчення анімаційних фільмів можна корисно черпати натхнення пропозиції, що містяться в цих супровідні документи.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Зокрема "В межах досяжності руки, в межах досяжності слова, в межах досяжності ока: зустріч із творами пластичного мистецтва для дітей від 6 до 9 років" та "Зустріч з творами в навчанні учня від 9 до 12 років: наважтеся досліджувати, питати, досліджувати, питати... станьте дослідником мистецтва".

Від мобілізації особистого досвіду до знання

Діти зворушені та розуміють фільм у світлі свого досвіду. Якщо робота тут формально відрізняється від тих з яким студенти знайомі, це відноситься, в основному, до спільного досвіду всіх, що дощ, його шум парасольки, великої чи маленької, з якою ми хочемо розважитися, можливо, шум шкільного автобуса. Він залучає пам'ять, легко закріплюється в особистій історії та заохочує гру перцептивних конотацій.

Залежно від проекту, ми можемо підготуватися до зустрічі, звернувшись перед показом до теми "дощу". Хто любить, хто не любить не ? Для чого? Яка пам'ять(и)? Які зображення? Ми будемо вміти писати, малювати, виставляти себе, вивчати словниковий запас уявив дощ, перш ніж дізнатися, що уявив і розповів режисер.

Можливо, твір перегукується і з дитячою культурою. Велика кількість робіт, підходить для будь-якого віку, займаються дощ. Залежно від віку їм читали книжки або вони самі читали, у яких стикалися герої дощик, класика дитячої літератури, як-от альбом Агнес Розенштіл "Мімі Кракра, дощик, вона його любить!".

Вони пам'ятають дитячі віршики французькою мовою "Іде дощ, мокро, це жаб'яча вечірка", "Іде дощ, пастух", англійською, "Rain rain go away"... Чи мали вони можливість побачити Джина Келлі, співаючого під дощем? У всякому разі, для багато-3 причин, особистих, культурних, соціальних..., студенти вже мають у собі ресурси для розуміння фільму.

Несвідомо чи ні, студенти також мобілізують свої знання та досвід самої конструкції історії, які ґрунтують їхні очікування та дозволяють їм передбачити майбутні пригоди. У фільмі Різи Кімпарі Розгортання оповідання оригінальне своєю тверезістю. Це могло б перешкодити прагненням молодих студентів, тих, хто, можливо, живив цей попередній досвід, закладаючи основи ранньої культури літератури та кіно. Цей фільм водночас оповідний, з дуже вишуканою оповідною ниткою, і споглядальний. Це може заплутати.

Рю де Парі, дощова погода, Гюстав Кайботт, 1877. Художній інститут Чикаго

Розвідка

Зустрітися з твором : це також зустрітися з його автором, знайти контекст його створення та поширення. Студентів слід навчити звертати увагу на цю інформацію. Значення цього ототожнення буде підтверджено лише його повторенням, розширено, щоб зустріти інші твори, живописні, музичні, літературні... Це скромно питання навчання їх поваги за автора, за його роботу та роботу його команди. Крім того, вони зможуть крок за кроком розвивати знання про культури. чий твори несуть сліди епох, відкривають з часом "школи", як говорилося протягом тривалого часу для інших мистецтв шляхом групування, якщо доцільно, митців у школи відповідно до їхньої країни походження, відповідно до їхнього століття, відповідно до мистецька течія, до якої вони належать.

Анімаційні фільми, які пропонуються на платформі, просякнуті культурою їх авторів, але вони також широко відкриті до інших впливів, і склад самих виробничих груп часто є мультикультурним. Ми помітимо що більшість фільмів мають назви англійською мовою, що залежно від віку та циклу учні навчаться перекладати. Не вдаючись у полеміку, це використання англійської мови для фільмів, вироблених у країнах, де це не мова чиновник підкреслює звернення до міжнародної аудиторії, культура якої також впливатиме на сприйняття. Залежно від річного проекту, ми зможемо зберегти сліди цієї ідентифікаційної роботи на "контексті" робіт.

У випадку з фільмом "Дош і риба" інформація, запропонована в самому фільмі, систематично прописана два шрифти: японський алфавіт, потім латинський алфавіт. Таким чином, інформація японською мовою перекладається на англійську.

Назва	Дош і риба	Заголовок з'являється через 43 секунди японською мовою англійська. Англійські назви назв не починаються з великої літери, як того вимагає конвенція. Японські ієрогліфи означають "золота риба", а ні а не "дош і риба". Вони не схожі невеликі човни, що виділяються на тлі туманного горизонту. 𩺰𩺱 = червоний. 𩺲 = риба.
Автор	Риса Кімпара	Японський режисер
Команда та розподіл функцій		Ця інформація з'являється в кінці фільму.
Сценарій, дизайн, монтаж та анімація	Риса Кімпара	4.22
Помічник анімації	Юсуке Казута	4.22
музика	Юсаку Масуда	4.28
звукові ефекти	Такудзі Ое	4.28
Аудіо мікшер	Йосіто Моріта	4.28
виробництво	Токійський університет мистецтв	4.28
Режисер	Риса Кімпара	4.34
виробництво	Токійський університет мистецтв	4.34
Місце виробництва	Токійський університет мистецтв	З'являється на екрані з самого початку.
Країна виробництва	Японія	Запропонований Токійським університетом мистецтв
Дата завершення	2010 рік	Дата внизу чорного екрана, останнє зображення.

Може бути надана інша інформація.

Тривалість фільму	4.47 секунди
технічний	2D фільм
Додаткова інформація про виробництво	Фільм, знятий Ризою Кімпара1 на її першому курсі Токійського університету мистецтв.

Врахування всіх цих елементів залежить від проекту, який виконується в класі, і рівня учнів. Проте, здається важливо, щоб учні методично звали називати принаймні автора, не ігноруючи при цьому створення фільму залучає бригаду, а також визначити рік і місце виробництва.

Якщо вчитель планує зняти анімаційний фільм зі своїм класом, він уже тут може спостерігати з учнями різне функції, які виконують члени команди, тому багато ролей, які потім можна розподілити.

Різниця між формою цього фільму та формою японського виробництва, яке вони бачили, може здатися літнім людям. Тут ми ближче до основоположної роботи китаеця Те Вея (1915-2010) та його анімаційних прань або до унікальності Ісао Такахати у "Казці про принцесу Кагую" (2013). У виборі режисера помітні елементи японської культури.

Розповідь. Пітч, анотація, синопсис

Цікаво запропонувати учням усно та/або письмово попрацювати над презентацією запропонованої історії.

Ми можемо віддати перевагу терміну "зачіпка", а не терміну "подача", запозиченому з комерції (продажний виступ, комерційний аргумент) і сьогодні зазвичай використовується, щоб викликати презентацію в одному або двох реченнях, які повинні викликати інтерес, зазвичай без розкриття кінцівки. Загалом, ця презентація, цей "гачок":

- . окреслює вихідну ситуацію

- . вкажіть символи

- . повідомляє про першу подію, яка починає історію і яка може змінити життя персонажа(ів), відкривши їх поле можливостей, створюючи більш-менш сильний саспенс.

Фільм "Дош і риба" був темою кількох із цих коротких презентацій.

Ось три, взяті із сайтів, які цитують роботу, до яких додається четвертий виступ, запропонований на англомовному сайті:

"Одного дощового дня маленький хлопчик чекає на автобус і дає волю своїй уяві. У його голові виникають образи".
Платформа Films pour enfants

"Під час зливи маленький хлопчик чекає на автобус, заховавшись під парасолькою, і йде в думках".
cinemapublic.org

"У дощовий день хлопчик чекає на зупинці. Краплі води стукочуть і хвилюються в калюжі.
Раптом здригнувся. Золота рибка в ставку..."
3dvf.com

"Одного дощового дня хлопець похмурий чекав на автобусній зупинці. Ступіт-стукотить, скачуть краплі дощу, хвилюючись у калюжі. Дивлячись на це, він побачив щось [стрибати]. Коли хлопчик подивився в калюжу, там плавала червона рибка. Це історія про червону рибу, яку хлопчик побачив у дощовий день."
Letterboxd, соціальна мережа для любителів кіно

Склад цього гачка та вибір, який він передбачає, є вимогливим і дозволяє формувати рефлексію з боку студентів. У наведених вище прикладах дощ згадується в перших словах. Саме вона є рушійною силою дія, яка подвоюється в інтенсивності, яка створює для дитини калюжі, дзеркала. Коли він зупиняється, фільм теж зупиняється.

Ми також можемо працювати над ще коротшими формами, словосполученням іменником або слоганом, що супроводжує назву.

Написання "подання" може бути першою або новою можливістю поставити під сумнів обрану назву. Студенти помітять різницю між японською назвою, яка означає "золота рибка", та англійською назвою, що перекладається як "дош і риба". Чому ця різниця, припущена режисером? Який інтерес перших, що других? Яку іншу назву могли б уявити учні? У манері Лафонтена "Дитина, дош і риба", що посилається на більше до історії, без явної моралі тут? Або, дуже різні, "The Wait", "Reverie in the Rain", які передають ситуацію дитини, її мислення. Учні можуть знайти багато відповідей. Клас також зможе порівняти назву фільму з назвами інших творців, поетів, художників, музикантів... твори, які вони присвятили дощу, наприклад ті, що цитуються в кінці цього документа.

Короткий зміст довший і розповідає всю історію. Термін "синопсис", що входить до лексики кіно, кан розглядати як синонім і представляти як такий учням віком від 9 до 12 років. Короткий зміст "Дош і риба" представить деякі легко переборні труднощі, з одного боку, через переплетення мрій у реальний досвід, з іншого пояснюється множинністю тлумачень щодо персонажів і зв'язків, які їх об'єднують. Анотація запитує учням визначити місце, героїв, зв'язки, які їх об'єднують, дію, у якій вони беруть участь.

Місце, декор

У фільмі не показано конкретної обстановки. Рідкісні підказки підтверджують гіпотези:

Візуальні підказки:

- . Білий бар'єр (в 0,23)
- . Довгастий знак (0,48), який ми розуміємо, вказує на автобусну зупинку
- . Автобус або автобус
- . Ескізи дерев і будівель (з 3,29)

Звукові сигнали:

- . Звук їзди машин
- . Звук автобуса та його пневматичних дверей.

Залежно від особистого досвіду учні байдуже впізнають місто, село, хутір, дорогу, кампанії, але навряд чи зможуть піти далі і підтвердити свої гіпотези. Дія може відбуватися в місцях, в різних країнах.

Дош, а потім відблиски, викликані поверненням сонця, приховують або перекривають елементи декору. Увага така зосереджена на дитині, парасольці, автобусі, кількох важливих елементах історії та, перш за все, на дощі, а потім на сонці які є основними акторами та живлять емоції дитини.

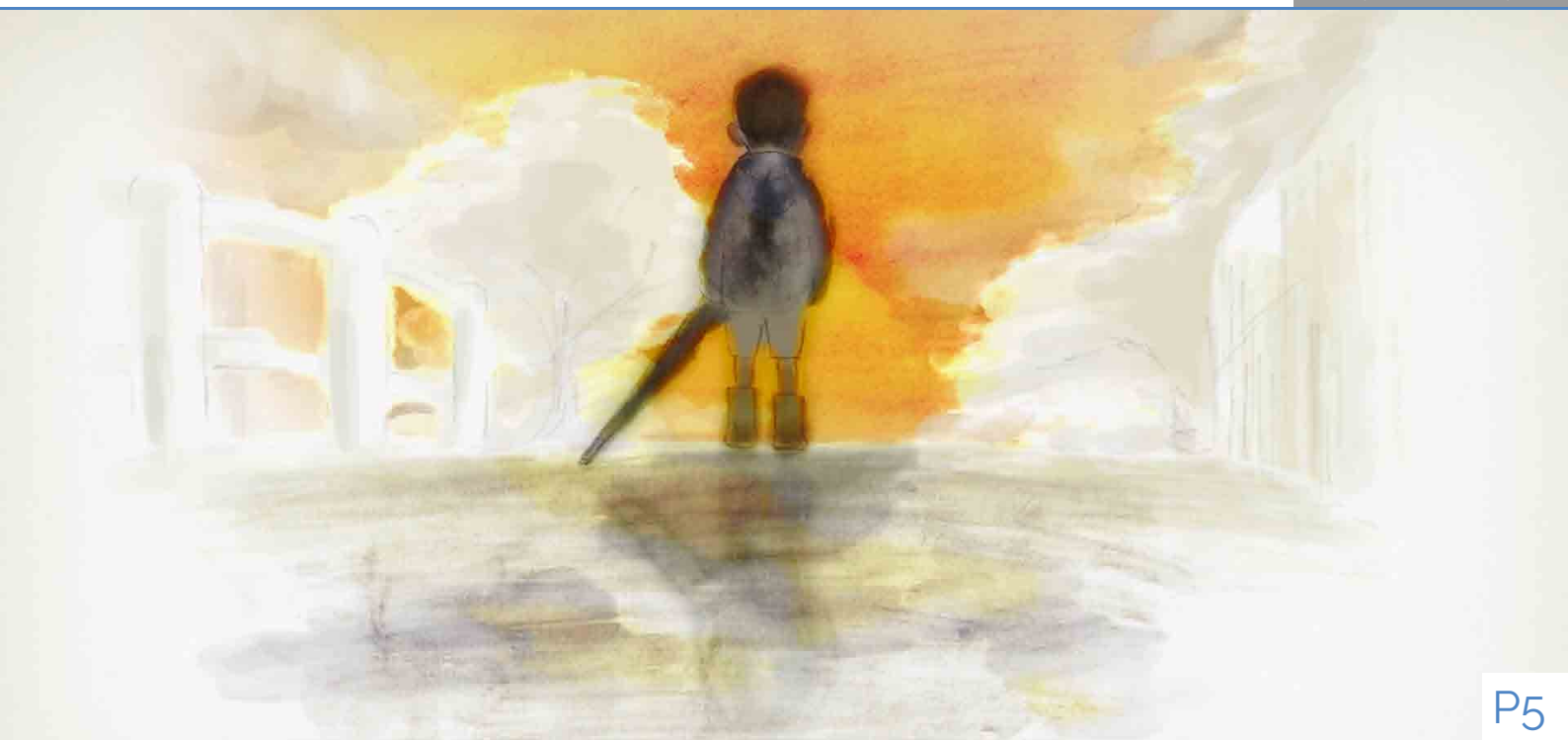
Під час першої зустрічі Сацукі, Мей і Тоторо у фільмі "Мій сусід Тоторо" (Хаяо М'язакі, 1988)

Дощовик також приховує сірий декор, фрагментуючи його. Чи запам'ятав режисер цей епізод фільму?

Дош і світло мають здатність розчиняти. Розпуск елементів декору посилює обрані кольори. точні форми зникають, і дитина еволюціонує до всюдисущого сірого кольору, а потім до ясності оранжево-жовтого. Кілька відтінків ледь вирізняють чобітки маленького хлопчика, його злегка блакитнувате вбрання, наче різновиди сірого.

Світ дощу такий же монохромний, як прання Те Вея. Червона риба, золота рибка, приносить золотий колір, який потім досягає всього неба в той момент, коли нарешті прибуває очікувана доросла людина. Кольори декору збігаються з почуття, емоції дитини, означають їх настільки ж, наскільки вони є причиною.

Дош і риба © Risa Kimpara

Персонажі

У цьому декорі вражень можна впізнати головного героя. Він дитина. Його невеликий розмір пояснюється:

- . Пропорції дитина/парасолька
- . Пропорції знака "дитина/автобусна зупинка".
- . Пропорції дитини/дорослого, з висоти пташиного польоту в останній частині (зображення, на якому він показаний поруч із дорослим).

Ймовірно, це маленький хлопчик, якщо тлумачити це в такому сенсі:

- . Його одяг, який є дитячим і частіше носить хлопчик, але клас може мати хочу це обговорити

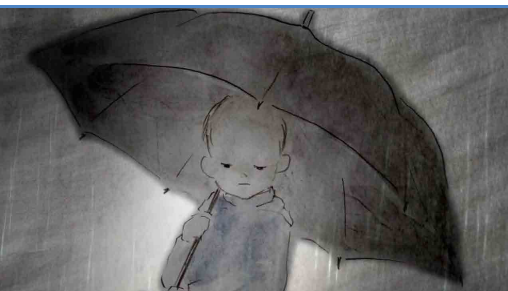
- . Його коротка зачіска, але студенти також зможуть обговорити це.

Автори наведених вище слів одноголосно визнають маленького хлопчика.

Малюнок також дає підказки про душевний стан дитини.

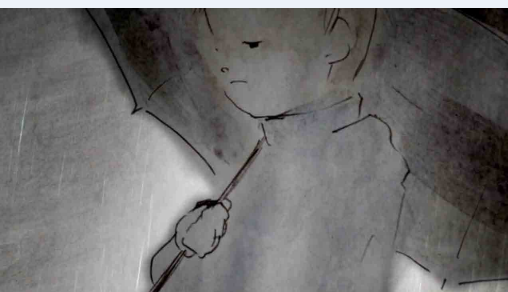
- . Обличчя: очі, рот виразні.

Рот намальований, "промокнутий" лінією, яка може виражати смуток, похмурість, радість, здивування.

Дитина переходить від смутку до задоволення від виявлення кота, а потім до подиву мріяти перед тим, як радісно знайти очікуваного дорослого. Всі ці почуття позначаються одним рядком. Те, як він волочить свою парасольку, підсилює враження смутку.

Навколо дитини інші персонажі нечіткі.

- . Тварини, справжні, як темний кіт, який нявкає і тікає з води; справжній і нереальний водночас, як ці золоті рибки, що множаться протягом снів і хто літає.

- . Жіноча фігура, як метаморфоза однієї з цих риб, яка позує поцілунок у віко дитини.

- . Чоловіча фігура, яка втручається в кінці, пестить волосся дитини, перш ніж продовжити свою подорож з ним.

Дорослі у мріях дитини, як і наяву, ніжні і протектори. Їх присутність асоціюється із задоволенням і щастям. Студенти буде формулювати гіпотези. Вони, безсумнівно, захочуть розпізнати в людині своє батько, що дитина чекає і повинен буде обґрунтувати це тлумачення. Чи ї судитимуть що приснилася жінка - це образ матері, про яку думає дитина? мати відсутній в реальності, але присутній у уяві маленького хлопчика.

Жіноча фігура ніби народилася в результаті метаморфоз золотої рибки, риби d'or, як ми кажемо англійською, "золота рибка". Вона, чиє золоте волосся розгортається, як покриті вуаллю плавники риби, швидко зникає.

Перетворення тварини на людину і навпаки : універсальна тема і фігурує в багатьох легендах, як в Японії, так і в інших країнах.

Читач Овідія та відкритий до західної культури Хаяо М'язакі використовував це уяви, створивши "Поньо на скелі" (2008), повість а золота рибка маленька дівчинка, не без натхнення, з далекого шляху, Андерсена.

Дощ і риба © Risa Kimpara

Дія

Йде дощ. Дитина, тягнучи за собою парасольку, йде до автобусної зупинки.

Від 0.15 до 0.39 дитина перетинає поле зліва направо, дивлячись сумно, тягаючи парасольку. Рух підкреслено чергування кадрів, показуючи дитину то крупним, то середнім планом. Кожна зміна плану дозволяє нам замінити. Перемістіть дитину ліворуч від зображення і повторіть цей рух зліва направо.

Постріл 0.30/0.31 накладає два постріли.

Кілька разів плівка накладає два зображення, що позначає переходи з великою плавністю.

Від 0.31 до 0.39 дитина перетинає поле і зникає, залишає рамку праворуч, залишаючи порожній простір для появи, а потім титультні символи зникають.

У 0.47 і до 0.54 на фільмі показано, як дитина стоїть на зупинці.

Дитина стоїть на зупинці. Приїжджає автобус, зупиняється і їде.

З 0.55 до 1.07 автобус заїжджає на поле зліва, перетинає потім зупиняється, перед виходом із кадру праворуч.

Звуковий супровід містить інформацію про пневматичні двері, що відкриваються потім закрийте, щоб ми не побачили їх на зображенні.

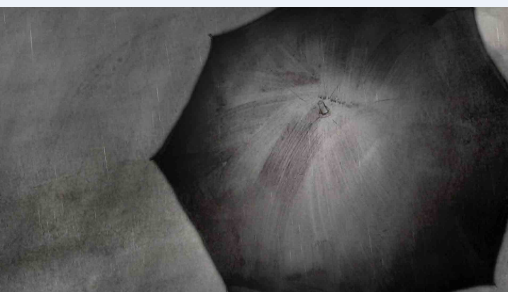
Дитина не потрапила в автобус. Він залишився, він чекає під постійний дощ.

У 1.08 зникаючий автобус виявляє дитину, яка все ще стоїть на зупинці. ми можливо, думав, що він сяде в автобус і здивується, побачивши його.

Злива посилюється. Дитина відкриває свою парасольку, яка резонує.

З 1.09 до 1.16 дитина зайнята розкриттям парасольки.

У 1.17 парасолька покриває майже все поле, потім видно дитину крупний план (1.18) і середній знімок (1.19), два зображення накладаються в 1.19.

До нього приєднується кіт і ховається біля нього під парасолькою.

Дитина чекає, і кілька секунд присвячується тому, щоб показати йому так, нерухомо жовч, нероб. Тоді йому приходить ідея (1.31, накладені зображення) пограти зі своєю парасолькою (1.31-1.42). Поки кадр ще крупним планом, дитини мало видно поступово злегка занурюючись, ніби погляд на нього набирає висоти, у відстежуваному знімку, який є одночасно ззаду та вертикально. З 1.42 до 2.05 увага дитини поглинається нявканням кота, яке залишається поза кадром. Дитина є тепер у центрі зображення, а через 2.00 новий вертикальний рух дозволяє виявити кота.

2.05 показує дитину на автобусній зупинці, як ми бачили раніше (пор. 1.19), але під його парасолькою сховався кіт. Дитина вже не одна.

Дощ і риба © Risa Kimpara

Дитина і кіт спостерігають за своїм відображенням у калюжі. Дитина виявляє золоту рибку починає літати навколо нього в супроводі зграї інших риб, що крутяться. З'являється жіноча постать сміється, цілує обличчя дитини, перш ніж зникнути.

Наступне зображення (2.20/2.11) дивує. Це виглядає як низький кут, але цей ефект пояснюється відображенням. Персонажі розділяються у віддзеркаленні калюжі (2.12-2.20), тоді два світи співіснують, а у воді розгорнеться всесвіт незвичайний.

Золота рибка з'являється в 2.25, ніби народжена з краплі води, яка займає зображення з 2.21 до 2.25. Здається, він помирає в 2.38 і відроджується з двох рук, які беруть його, укривають, а потім дозволяють йому втекти, як це робиться з птахом (2.39-2.45). Ці двоє руки не здаються руками дитини, яка стає враженим глядачем польоту риби, а потім усіх риб навколо нього. Зображення розміщує його в центрі, крупним планом, крупним планом, середнім кадром, щоб відкрити балет численних риб навколо нього (2.55-3.03, суперпозиція). У 3.10 крупний план дозволяє нам зафіксувати поцілунок жінки зі світлим волоссям позує на повітрі, перш ніж зникнути (3.13, кілька зображень, накладених один на одного, щоб вказати швидкість руху). Дитина залишається одна, потім зникає.

Порожнє поле, яке стає все більш жовтим і рожевим, перетинає золоту рибку знизу вгору та справа. ліворуч (3.20). Рибка зникає в глибині поля (3.21).

Сонце повернулося. Риби зникли, але небо, знову сонячне, їхнього кольору. Кішка йде. З дитиною зараз дорослий, ймовірно, з автобуса. Він ніжно пестить її голівку. Дорослий і дитина йдуть разом.

Позолочене сонцем небо заповнює все поле від 3.22 до 3.28. Помаранчеві фігури на небі нагадують форму риби червоний, округлість його тіла, подовжена трикутність хвоста. Силуети дитини та kota, звернені спиною до неба і в декорі, з'являються знову, дублюючись у своєму відображенні на землі, тоді як погляд, спрямований на них, відступає, ніби під ефектом від пострілу ззаду. Закрита парасолька підтверджує, що дощ припинився. Кіт покидає дитину (3.36). У 3.55 зображені накладається, і дитина видно зверху, його голова опущена в центрі, а його обличчя, як воно здається, відбивається в калюжі, що дитина, все ще зачарована, продовжує спостерігати. У відображенні з'являється тінь позаду нього (4.05). Дитина їх розширює очі. Він повертається й дивиться на прибулого (4.08), чий погляд приймає фільм і який залишається поза кадром. Таким чином, дитину видно в пірнаючи, здивовано, не посміхаючись. Велика й широка рука входить у раму зверху рами й спирається на голову (4.12) які він охоплює. Дитина закриває очі і знову відкриває їх, тепер посміхаючись (4.14), навіть червоніючи все більше і більше (4.15). Його щасливе обличчя накладається на автобус (4.16), який залишає кадр, виходячи через кадр справа, і який, роблячи це, показує дитину і дорослого, які зараз тримають парасольку. Дорослий протягує руку до дитини (4.18) і два силуети, які заплутаний у профілі (4.20) рухайтесь ліворуч і зникайте. Поле порожнє (4.20/4.22) доки з'являються титри. Дорослий і дитина знову з'являються в центрі, за іменами учасників команди. Їхні спини і, здається, прямують у глибину поля.

Позакадровий : це простір історії, який не потрапляє в кадр. Поле : це видимий простір усередині кадру. Автор використовує позакадровий режим, щоб на мить приховати від глядача те, що бачить дитина: kota, дорослого.

Розширення:

Спираючись на підказки, знайдені у фільмі, студентів можна попросити уявити, що сталося раніше, назвати ім'я дитині, щоб вигадати свою історію, ту, яка спонукає її пережити моменти, описані у фільмі.

Дощ і риба © Risa Kimpara

Тема

Визначення теми тут може викликати дискусію в класі.

Здається, що тема очікування лежить у центрі оповіді тут.
Проте може бути цікаво охарактеризувати його: бездіяльний, самотній...

Важливою є і тема дощу. Про це свідчить назва, яка містить англійське слово "rain".

Також розглядається тема дитинства: вміння мріяти, уявляти, вміння залишати дійсність для її відображення, розгорнути навколо себе всесвіт, відкритий у вас самих та/або в легендах, казках... а також стосунки з дорослими з ці жіночі та чоловічі фігури. Фігура батька впізнається, фігура матері омріяна. Була б мати відсутній, хворий, як у "Мій сусід Тоторо" Міаясакі, де дві маленькі дівчинки, Сацукі та Мей, живуть самі зі своїм батьком?

Койноборі в Японії, Дмитро Попов

Хіросіре, 1895. Бруклінський музей

Візерунок летючої риби

Летючі риби відіграють важливу роль в японській культурі. Вони є представлені в Koï Nobori, буквально "стримки коропа", які є вітровини у формі коропа коі, виготовлені для "Танго но секку", "хлопчака вечірка (sekku)". Енергійний короп пливе проти течії з мужністю, яка заслужила їм цю данину. Це візерунок "летюча риба", назва якого Японська, "золота рибка", підкреслює важливість, ставить мрійливість у центр фільму, внутрішнє життя маленького хлопчика, яке на мить розкривається появою риби.

Саундтрек

Саундтрек фільму повністю позбавлений діалогів. Визначаючи, він робить більше, ніж підтримує, він підсилює зорове сприйняття, воно його орієнтує. Підкреслює композицію, рух, визначає моменти, підтримує, підтримує зміст, допомагає до розуміння. Це може зменшити полісемію зображень.

Слухати, не бачачи

Якщо проект має привернути увагу учнів до важливості цієї звукової доріжки, можна запропонувати їм прослухати її перед тим, як переглянути фільм, для себе, а потім дозволити студентам сформулювати гіпотези на основі цього прослуховування. Саундтрек "Дош і риба" складається з трьох очевидних на слух частин.

. У першому ми чуємо, що йде дощ, хтось ходить, їдуть машини, зупиняється "машина" і знову рушає, але діти можуть розпізнати звук пневматичних дверей автобуса, дзвінок перед нявканням.
Чи їхній особистий досвід також дозволить їм бути уважними до стукоту дощу по парасольці?
. У другому : музика, як у ксилофоні, охоплює звукове поле, перериваючись звуком дощу.
Спочатку повільно, потім дуже швидко, потім знову змінюється.
. Нарешті, в третій, дощу вже не чути. Дзвінок тихо дзвонить, а потім зникає.
Машини їдуть з шумом, який створює їх рух по мокрій землі, зупиняється автомобіль, хтось йде, птахи кричать, машини все ще їдуть, кілька кроків, потім останній звук, звук краплі води.

Цей саундтрек складається зі звуків, знайомих молодим студентам, які зможуть сформулювати гіпотези, які фільм підтвердить або стане недійсним. Друга частина може викликати здивування і жодної звукової підказки, крім постійного дощу, впевнено відноситься до дійсності. Куди поділися ходунки, кішка, транспорт?
Зникнення цих звукових елементів ставить питання, чи означає це зникнення реального та звичного світу.

Послухайте та визначте походження звуків на зображенні

Під час перегляду зі студентами цікаво звикнути розрізняти:

. Звуки, які належать до репрезентованої дійсності.
(Приклад: дощ, який я бачу на зображеннях).
Це саме ті, які ми зазвичай чуємо? Чи є різниця між звичайним відчуттям цих шумів дітьми та їх реституцією фільм ? Тут звуки реалістичні, але увагу привертає їхня чіткість, наприклад, висвітлення падіння краплі води.

. Звуки, походження яких не є репрезентованою реальністю.
(Приклад: музика, яку ніхто не грає в представленій реальності).
Тому режисер додав цю музику. Цікаво запитати особливо тому, що в цьому фільмі вона з'являється лише в дуже конкретний момент, прогресує від повільного до швидкого, а потім знову сповільнюється. Учні, безсумнівно, побачать, що воно супроводжує танець летючої риби, що звучання інструментів є дуже близький до крапель дощу.

Музика збігається з мрією, з рухом уяви, що народжується, виникає з дитячого досвіду дощу, посиленого самотністю очікування непрацюючий. Це підкреслює метаморфозу реальності, яка, тим не менш, залишається відправна точка задуму: справжній звук дощу, який на мить асоціюється з котячий дзвіночок, стає кристально чистою музикою. Вода стає знаряддям музика і краплі, що падають, резонують, як лопаті ксилофона.

Про звуки в кіно ми можемо звернутися до зрозумілих і ілюстрованих пояснень на сайті:
<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Дивитися фільм без звуку

Це вправа, яка часто практикується, що дозволяє нам запропонувати один або кілька звукових доріжок і аналізувати як вони впливають на прийом фільму.

Учні завжди уважні до варіацій у значенні та емоції, що сприймаються відповідно до вибору реалізований звук.

Студенти також змінюють ситуацію між музикою та звуковими ефектами.

Мережевий фільм

Дитяча література

Існує безліч робіт, присвячених досвіду дощу.

Чому б не вибрати роботи, які пропонують позитивне бачення дощу?

Вірші на тему дощу...

"Іде дощ", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), вірш, сповнений життєрадісності, який студенти зможуть наслідувати, будучи молодими Оліпієн.

"Pluie", À la borde du temps (1984) і "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Клод Руа, поетичні та кумедні тексти.

"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), вісім меланхолійних віршів, які можуть повторити дитячу мрію.

"Дощ", упередженість речей, Френсіс Понж (1942), незвичайне згадування звуків і форм, у прогрес, близький до фільму.

"Він плаче в моєму серці", Романси без слів, Поль Верлен (1874). "Барбара", лірика, Жак Превьер (1946).

Анімаційне кіно

"Мій сусід Тоторо", Хаяхо Міядзакі (1988). "Поньо на скелі", Хаяхо Міядзакі (2008)

Фарба

"Дощ, пара і швидкість", Вільям Тернер, 1844, Національна галерея, Лондон.

"Дощ на місто", Такеуші Сейхо, між 1864 і 1942 роками, Музей д'Орсе, Париж.

"Етюд морського пейзажу з дощовою хмарою", Джон Констебл, 1828, Королівська академія мистецтв, Лондон.

Порівняння між роботами японського художника Хіросіге та роботами, які він надихнув, "японськими роботами" Вінсента Ван Гога:

"Раптова злива над мостом Сін-Охаші та Атаке", 1857, Хіросіге, Бібліотека Конгресу США та

версія Вінсента Ван Гога "Міст під дощем, після Хіросіге", 1887, Музей, Амстердам.

"Пшеничне поле під дощем", 1889, Вінсент Ван Гог, Музей мистецтв Філадельфії.

Захищений від дощу. Ханабуса Ітчо, 1709 р. Музей мистецтв Метрополітен

музика

"Крапля води" (Прелюдія опус 28 № 15), 1838, Фредерік Шопен.

"Сади під дощем" (гравюри), 1903, Клод Дебюссі.

Клод Дебюссі заявив, що він дивився на картини Тернера в Лондоні, перш ніж складати ці гравюри.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Дерево дощу, для двох маримб і вібрафона", 1981, Тору Такеміцу.

Цей японський композитор присвятив кілька творів дощу, зокрема у 1980-х роках. Цей, з яким грався ударних інструментів, є "наслідувальним" і може пробудити уяву учнів.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>